

12.06.2017. pline

Posl. br. 17 P. 230/2017

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U DUBROVNIKU
Dubrovnik, Dr. Ante Starčevića 23

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA I RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku, u ime Republike Hrvatske, po sucu tog suda Anki Muhoberac, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. Zagreb zastupanog po punomoćniku Zoranu Tomić odvjetniku Odvjetničkog društva Klišanin & Partneri d.o.o. iz Zagreba, Zelinska 2/I protiv tuženika DUBROVNIK AIRLINE d.o.o. „u stečaju“, Zagreb, Žigrovićeva 5 zastupano po stečajnoj upraviteljici Animarii Ivanković iz Zagreba, Britanski trg 10, oboje zastupani po punomoćnici Ingi Slijepčević odvjetnici u Zagrebu, Britanski trg 3 radi utvrđenja osnovanosti tražbine, na glavnoj raspravi održanoj i zaključenoj dana 8. svibnja 2017. godine u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Mirjane Puljić-Zelenović odvjetnice u Dubrovniku i izočnosti uredno pozvane punomoćnice tuženika, objavljenog dana 12. lipnja 2017. godine,

presudio je

I.

Utvrđuje se postojanje tražbine tužitelja Hrvatskih šuma društvo s ograničenom odgovornošću Zagreb u iznosu od 149.850,26 kn tražbina drugog višeg isplatnog reda.

II.

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se postojanje tražbine tužitelja Hrvatskih šuma društvo s ograničenom odgovornošću Zagreb u iznosu od 54.996,57 kn tražbina drugog višeg isplatnog reda.“

i

riješio je

I.

Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Duška Sudar iz Zagreba, Frankopanska 2A, posl. br. Ovr-1107/10 od 26. travnja 2010. godine, te se odbija tužbeni zahtjev kojim se nalaže tuženiku da tužitelju namiri tražbinu u iznosu od 235.188,77 kuna na ime glavnice neplaćene naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom i to od dana 01.05.2009.g. pa do isplate po stopi

od 14% godišnje za razdoblje do 30.06.2011. godine, za razdoblje od 01.07.2011.g. pa do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena kao i trošak ovog postupka i to na ime nagrade i naknade javnog bilježnika u iznosu od 3.397,12 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja ovog rješenja o ovrsi pa do isplate po stopi od 14% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, kao i na ime nagrade za rad odvjetnika u iznosu od 3.726,90 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja ovog rješenja o ovrsi pa do isplate po stopi od 14% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.

II.

Dužan je tuženik naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.355,14 kuna.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Duška Sudara iz Zagreba, posl. br. Ovr - 1107/10 od 26. travnja 2010. godine, obvezan je tuženik, tada kao ovršenik, platiti tužitelju, tada kao ovrhovoditelju, iznos od 235.188,77 kuna zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka kako je to specificirano u navedenom rješenju o ovrsi.

Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je tada kao ovršenik, pravodobno izjavio prigovor pobijajući ga u cijelosti navodeći da kako osporava iznos potraživanja, jer je tuženik još 2007. godine platio iznos od 45.620,87 kuna čiju potvrdu dostavlja u privitku.

Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku posl. br. Ovr. 134/2010 od 14. svibnja 2010. godine stavljeno je izvan snage predmetno rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje te je određeno da će se postupak nastaviti voditi kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Rješenjem ovog suda posl. br. 8 Povrv. 214/2011 od 10. rujna 2012. godine utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari iz razloga što je nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-187/12 od 4. travnja 2012.g.

Rješenjem ovog suda posl. br. Povrv. 241/2011 od 17. siječnja 2013. godine nastavljen je postupak prekinut rješenjem ovog suda posl. br. 8 Povrv. 214/2011 od 10. rujna 2012. godine.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-1428/2013-2 od 15. lipnja 2016.g. ukinuta je presuda ovoga suda posl.br. P.214/11 od 18. Srpnja 2011.g., te je predmet vraćen ovome sudu na ponovno suđenje.

Rješenjem ovog suda posl. br. 17 Povrv. 214/2011 od 10. veljače 2017. godine suglasnim prijedlogom stranaka određen je zastoj postupka u ovoj pravnoj stvari.

Rješenjem ovog suda posl. br. Povrv. 230/2017 od 7. ožujka 2017. godine nastavljen je postupak prekinut rješenjem ovog suda posl. br. 17 Povrv. 214/2011 od 10. veljače 2017. godine, te je određeno da će se postupak nastaviti voditi pod novim poslovnim brojem P. 230/2017.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-187/12 od 20. rujna 2012. godine proizlazi da je tražbina koja je predmet ovog postupka osporena u iznosu od 204.846,83 kn i to 130.914,26 kuna na ime glavnice, iznos od 51.587,27 kn na ime zateznih kamata, te iznos od 22.345,30 kn na ime parničnog troška s obrazloženjem da navedeno potraživanje nema uporišta u presudi ovoga suda posl.br. P. 214/2011 od 18. srpnja 2011.g.

U predmetnom postupku na strani tužitelja ispunjene su pretpostavke za raspravljanje o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Navedeno proizlazi iz sljedećih utvrđenja;

Iz Prijave tražbine na l.s. 106-107 razvidno je da je tužitelj u stečajnom postupku prijavio cjelokupnu tražbinu koja je predmet ovoga postupka (prijavio je i više od u predmetnom postupku utužene tražbine, ukupno 513.301,72 kuna) prema odredbi čl. 173. st.1. SZ-a. Iz Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-187/12 od 20. rujna 2012. godine (l.s. 146-149) proizlazi da je navedena tražbina u cijelosti ispitana odnosno osporena u iznosu od 204.846,83 kn, s obrazloženjem da osporeno potraživanje nema uporišta u presudi ovoga suda posl.br. P-214/2011 od 18. srpnja 2011.g. Također je utvrđeno da je tužitelj pravovremeno u smislu odredbe čl. 179. SZ-a podnio prijedlog za nastavak ove parnice. Naime, svojim podneskom otpisanim Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske poštom preporučenom pošiljkom 24. studenoga 2012. godine (l.s. 89) na tada broj predmetnog spisa koji je bio P. 214/2011, a putem trgovačkog suda u Zagrebu, tužitelj predlaže nastaviti predmetnu parnicu radi utvrđenja osporenog dijela tražbine, preuzimanjem iste od strane stečajnog upravitelja. Navedeni podnesak trgovački sud u Zagrebu dostavio je ovom sudu na nadležno postupanje 10. prosinca 2012. godine. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-187/12 od 20. rujna 2012. godine (l.s. 146-149) kojim je osporena predmetna tražbina tužitelj je upućen u parnicu u roku 8 dana od primitka toga rješenja. Navedeno rješenje punomoćnik tužitelja zaprimio je dana 19. studenog 2012.g. što je razvidno iz dostavnice na l.s. 150. Stoga se osnovom čl. 113. st. 7. ZPP-a predmetni prijedlog za nastavkom postupka ima smatrati pravodobnim, a to što je tužitelj navedeni podnesak poslao Visokom trgovačkom sudu RH, u okolnostima kada je žalba na presudu u predmetnoj pravnoj stvari već bila podnesena odnosno u tijeku postupak povodom žalbe, a putem trgovačkog suda u Zagrebu, ima se pripisati očitoj pogrešci punomoćnika tužitelja pa ne može ići na štetu tužitelja.

Svojim podneskom zaprimljenim u ovom sudu 26. rujna 2013. godine (l.s. 104-105) tužitelj uređuje tužbu i tužbeni zahtjev na način da navodi pravilan naziv tuženika, te da sada traži utvrditi postojanje osporene tražbine tužitelja u iznosu od 204.846,83 kuna kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

Predmet postupka je utvrđenje osnovanosti tražbine tužitelja u iznosu od 204.846,83 kuna kao tražbine drugog višeg isplatnog reda za koju iz Prijave tražbine tužitelja i Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-187/12 od 20. rujna 2012. godine proizlazi da se odnosi na iznos od 130.914,26 kuna osnovom glavnice (naknada za korištenje općekorisnih funkcija šuma za 2008. godinu), iznos od 51.587,27 kn osnovom zateznih kamata, te iznos od 22.345,30 osnovom parničnog troška.

Tijekom postupka sud je izveo dokaz čitanjem i pregledanjem isprava priloženih u spisu i to :

- karticu obveznika 2004-2010 (list spisa 4),
- uplata tuženika na račun tužitelja od 10. kolovoza 2007. godine (list spisa 7),
- ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2004. godinu, 2005. godinu, 2006. godinu, 2007. godinu (list spisa 25-48)
- obračun naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma za razdoblje od 01.01.2008-31.12.2008. godine (list spisa 49)

- izvadak o stanju i prometu po računu na dan 10. kolovoza 2007. godine (list spisa 57),
- uplata tuženika na račun tužitelja od 16. srpnja 2010. godine (list spisa 58),
- Rješenje trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-187/12 od 20. rujna 2012. godine (l.s. 90-93 i 146-149) s dostavnicama naslovljenim na punomoćnika tužitelja (l.s. 150),
- Prijava tražbine tužitelja na l.s. 106-107.

Drugih predloženih dokaza nije bilo.

Iz kartice obveznika 2004 - 2010 tužitelja za tuženika od 09. ožujka 2010. godine i godišnjih financijskih izvještaja poduzetnika za 2008. godinu (list spisa 4 i 25-48), te obračuna naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma za razdoblje od 01.01.2008-31.12.2008. godine (list spisa 49) proizlazi tražbina tužitelja spram tuženika u ukupnom iznosu od 235.188,77 kuna.

Tuženik tijekom postupka ne spori da je postojala tražbina, već tvrdi da je ista djelomično prestala, te u spis dostavlja dokaze o plaćanju duga iz kolovoza 2007. godine u iznosu od 45.620,87 kuna, te iz srpnja 2010. godine u iznosu od 130.914,26 kuna.

Prvenstveno, iz izvatka o stanju i prometu po računu i transakcije (list spisa 57 i 58) proizlazi da je 10. kolovoza 2007. godine plaćena naknada za korištenje općekorisnih funkcija šuma u iznosu od 45.620,87 kuna, a koja uopće ne predstavlja tražbinu iz ovog tužbenog zahtjeva. Naime radi se o podmirenju tražbine za 2006. godinu, a utužena tražbina se odnosi na neplaćenu naknadu iz 2008. godine. Nastavno navedenom je i tuženikov prigovor zastare "tužiteljeva potraživanja za 2004., 2005., 2006. i 2007. godinu" istaknut na ročištu glavne rasprave od 03. svibnja 2011. godine (list spisa 63) izjavljen za tražbinu koja ne predstavlja predmet ovog tužbenog zahtjeva. U odnosu na prigovor zastare potraživanja tužitelja koje se odnosi na naknadu iz 2008.g. za istaknuti je sljedeće;

Prema u trenutku nastanka obveze važećim propisima i to čl. 226. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, dalje u tekstu: ZOO) tražbina naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma predstavlja tražbinu povremenih davanja koja se ne isplaćuje u obrocima, te se na takvu tražbinu primjenjuje zastarni rok od 3 godine.

Jedino utužena tužiteljeva tražbina je tražbina naknade za 2008. godinu koja prema izvodu iz poslovnih knjiga tužitelja za tuženika dospijeva 30. travnja 2009. godine (l.s. 4). Budući je predmetni postupak pokrenut 23. travnja 2010. godine (proizlazi iz prijamnog pečata javnog bilježnika na l.s. 1), a kako od dospijeća predmetne tražbine do dana pokretanja ovog postupka nije proteklo tri godine, to prigovor zastare tražbine koji ističe tuženik nije osnovan.

Nadalje, pregledom isprava u spisu i to transakcije o plaćanju na l.s. 58 kao dokaza o uplati tuženika na račun tužitelja od 16. srpnja 2010. godine, proizlazi da je tuženik 16. srpnja 2010. godine podmirio iznos od 130.914,26 kuna, s naznakom "svrha plaćanja - opće korisna funkcija šume" s pozivom na broj odobrenja koji u sebi nosi oznaku 2009-te godine iz čega proizlazi da se radi o podmirenju tražbine za korištenje općekorisnih funkcija šuma za 2009. godinu.

Odredbom članka 171. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) propisan je red uračunavanja ispunjenja u slučaju kad između istih osoba postoji više istorodnih obveza, pa ono što dužnik ispunji nije dovoljno da bi se mogle namiriti sve. U tom slučaju će se, ako o tome ne postoji sporazum vjerovnika i dužnika, uračunavanje obaviti onim redom koji odredi dužnik najkasnije prilikom ispunjenja. Kad nema dužnikove izjave o uračunavanju, obveze se namiruju redom kako je koja dospjela za ispunjenje. S obzirom da postoji tuženikova izjava o uračunavanju odnosno da je tuženik prilikom ispunjenja odredio red uračunavanja što proizlazi iz naznake na transakciji o plaćanju na l.s. 58 gdje je pod stavkom "poziv na broj odobrenja" stavljena naznaka da se radi o 2009.-toj godini.

Stoga je nedvojbeno da predmetnom uplatom od 16. srpnja 2010. godine (l.s. 58) nije podmiren dio tražbine za 2008. godinu u iznosu od 130.914,26 kuna. Time tuženik nije dokazao da je dio tražbine u iznosu 130.914,26 kuna prestao ispunjenjem.

Iz presude ovoga suda posl.br. P-214/11 od 18. srpnja 2011.g. sud je našao tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim za dio tražbine u iznosu od 104.274,51 kuna s pripadajućim zateznim kamatama od 01. svibnja 2009. godine do isplate koju tražbinu je stečajni upravitelj tuženika i priznao u stečajnom postupku (proizlazi iz Rješenja trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-187/12 od 20. rujna 2012. godine (l.s. 146-149), te ista niti nije predmet ovoga postupka. U ponovljenom postupku ovaj sud je našao osnovanim tužbeno traženje tužitelja u odnosu na tražbinu u visini od 130.914,26 kuna (što zajedno s iznosom od 104.274,51 kuna čini prvotno utuženi iznos od 235.188,77 kn osnovom glavnice tražbine OKFŠ).

Prema čl. 70. Zakona o šumama (NN br. 54/83, 32/87, 47/89, 41/90, 52/90 - pročišćen tekst, 5/91, 9/91, 61/91, 26/93, 76/93, 29/94, 76/99, 8/00 i 13/02) koji je bio na snazi do 5. prosinca 2005. godine, poduzeća i druge osobe koje na teritoriju Republike Hrvatske obavljaju privrednu djelatnost, osim Poduzeća za šume i pravnih osoba koje gospodare šumama, plaćaju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma. Naknada se plaća od ukupnog prihoda u visini na 0,07%.

Prema čl. 62. Zakona o šumama (NN br. 140/05, 82/06, 129/08 - dalje: ZŠ), pravne i fizičke osobe koje u Republici Hrvatskoj obavljaju gospodarsku djelatnost plaćaju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma. Naknada se plaća se u visini 0,07% od ukupnog prihoda i uplaćuju se na poseban račun tužitelja, tromjesečno i po završnome računu, za namjene iz članka 28. ZŠ.

Prema čl. 2. Pravilnika o načinu obračuna, obrascima i rokovima uplate naknade za korištenje opće korisnih funkcija šume (NN br. 22/07 - dalje: Pravilnik) osnovicu za obračun naknade čini ukupni prihod ostvaren na domaćem i inozemnom tržištu, umanjen za prihode od ukidanja dugoročnih rezerviranja i prihode od nenaplaćenih prethodno otpisanih potraživanja. Temeljem čl. 3. Pravilnika akontacija naknade plaća se tromjesečno na poseban račun tužitelja u slijedećim rokovima:

- za razdoblje 01.01. - 31.03. do 30. travnja,
- za razdoblje 01.04. - 30.06. do 30. lipnja,
- za razdoblje 01.07. - 30.09. do 30. rujna,
- za razdoblje 01.10. - 31.12. do 31. prosinca.

Zaduženje obveznika za iznos tromjesečne akontacije u tekućoj godini, vrši se na temelju konačnog obračuna na obrascu OKFŠ za prethodnu godinu. Konačni obračun vrši se za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca i dostavlja se tužitelju do 30. travnja naredne godine. Razliku za uplatu treba uplatiti na račun tužitelja do 30. travnja naredne godine. Za plaćanje naknade u rokovima kasnijim od navedenih, zaračunava se zakonska zatezna kamata.

Člankom 9. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o šumama (NN br. 82/96) propisano je da ako obveznik plaćanja naknade ne obračuna ili ne uplati naknadu iz čl. 62. st. 2. Zakona, da će trgovačko društvo pokrenuti postupak prisilne naplate sukladno posebnim propisima.

Tuženik je obveznik plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma.

Iz Obračuna naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma za razdoblje od 01.01.2008 - 31.12.2008. godine (list spisa 49) proizlazi da je pravni prednik tuženika društvo Dubrovnik Airline izvršilo obračun naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma za navedeno razdoblje, te da je obračunati iznos 236.333,66 kuna.

Iz tijekom postupka izvedenih dokaza, a kada se ukupni prihod ostvaren na domaćem i inozemnom tržištu umanju za prihod od ukidanja dugoročnih rezerviranja, te umanju za prihod od nenaplaćenih prethodno otpisanih potraživanja pomnoži sa 0,07%, proizlazi da je tužitelj ispravno obračunao osnovicu za obračun naknade, kako to potražuje u ovom postupku.

Slijedom iznesenog sud nalazi da je djelomično osnovana tražbina tužitelja i to u iznosu od 130.914,26 kuna (presudom ovoga suda posl.br. P-214/11 od 18. srpnja 2011.g. sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja za dio tražbine u iznosu od 104.274,51 kuna s pripadajućim zateznim kamatama od 01. svibnja 2009. godine do isplate koju tražbinu je stečajni upravitelj tuženika i priznao) jer je tuženik kao obveznik plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma sukladno čl. 65. st. 1. ZOO dužan platiti utuženu tražbinu.

Stoga je sud odlučio kao u točki I. izreke presude.

Nadalje, u odnosu na dio tražbine koja se odnosi na parnični trošak za istaknuti je sljedeće;

Iz Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-187/12 od 20. rujna 2012. godine (l.s. 146-149) proizlazi da se osporena tražbina od 204.864,83 kuna odnosi, između ostaloga i na iznos od 22.345,30 osnovom parničnog troška. Iz Prijave tražbine tužitelja (l.s. 106-107) proizlazi da je tužitelj osnovom parničnog troška ukupno prijavio iznos od 25.226,30 kn. Budući iz navedenog Rješenja proizlazi obrazloženim da je stečajni upravitelj osporio, između ostaloga, tužiteljevu tražbinu osnovom parničnog troška u iznosu od 22.345,30 kuna jer da navedeno potraživanje nema uporišta u presudi ovoga suda posl.br. P.214/2011 od 18. srpnja 2011.godine to proizlazi da je po ovoj osnovi tužitelju priznat iznos od 2.881,00 kuna.

Za poduzete parnične radnje koje su bile potrebne za vođenje parnice i koje su poduzete do trenutka otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom tužitelju je priznata osnovanom tražbina osnovom parničnog troška i to za zastupanje tužitelja po punomoćniku i to za sastav podnesaka od 22. veljače 2011. godine, 30. ožujka 2011. godine i 13. svibnja 2011. godine za svaki po 250 bodova (Tar. br. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - NN br. 91/04, 37/05 i 148/09 - dalje: OT), za zastupanje na ročištu od 08. ožujka 2011. godine, 30. ožujka 2011. godine, 03. svibnja 2011. godine i 08. srpnja 2011. godine za svako po 250 bodova (Tar. br. 9. toč. 1. OT), sve uvećano za 23% PDV-a ukupno 21.525,00 kuna,

Trošak pribavljanja podataka od FINA-e u iznosu od 292,00 kuna, te trošak pribave godišnjih financijskih izvješća od FINA-e u iznosu od 250,00 kuna uvećano za PDV od 23% nije trošak potreban radi vođenja parnice budući da se ta izvješća slobodno mogu pregledavati na internetskoj stranici FINA-e.

Stoga je tražbina tužitelja osnovom parničnog troška nastalog do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, što je svakako do donošenja presude ovoga suda posl.br. P-214/11 od 18. srpnja 2011.g., djelomično osnovana u iznosu od 18.936,00 kuna (što predstavlja iznos od 21.525,00 kuna od kojega je oduzet u stečajnom postupku po ovoj osnovi priznati dio tražbine u visini od 2.881,00 kuna) dok je u preostalom dijelu prijavljene tražbine po ovoj osnovi predmetna tražbina neosnovana (točka II. presude). Ovdje s napomenom da iz tužiteljeve prijave tražbine (l.s. 106-107) ne proizlazi da je isti prijavio tražbinu osnovom parničnog troška sastava žalbe na presudu ovoga suda posl.br. P-214/11 od 18. srpnja 2011.g. koju je tražbinu temeljem čl. 173. st.1. SZ-a mogao ostvarivati samo prijavom iste u stečajnom postupku budući se radi o tražbini tužitelja nastaloj do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom.

Stoga je odlučeno kao u toč. I. izreke presude.

Iako je tuženi pao u zakašnjenje budući svoju obvezu (osnovanu tražbinu u iznosu od 130.914,26 kuna) nije ispunio u roku, te u smislu čl. 29. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, pored glavnice, duuguje i zateznu kamatu po stopi određenoj zakonom, za istaknuti je da tužitelj nije tijekom postupka dokazao visinu pripadajućeg mu iznosa zakonske zatezne kamate pa je sud primjenjujući pravila o teretu dokazivanja (čl. 221a ZPP-a) odlučio o neosnovanosti ovog dijela tražbine (u iznosu od 51.587,27 kn osnovom zateznih kamata. Na kraju je za istaknuti da budući zbroj navedenih tražbina (130.914,26 kn osnovom OKFŠ + 51.587,27 kn osnovom zateznih kamata +22.345,30 kn osnovom parničnog troška) daje iznos od 204.846,83 kuna koliko je tužitelj svojim tužbenim traženjem tražio utvrditi osnovanim to iz navedenog proizlazi da isti, iako je prijavio u stečajnom postupku, nije tražio u ovom postupku utvrditi osnovanim trošak ovršnog postupka pa sud odlučujući u okviru postavljenog zahtjeva o istome nije odlučivao.

Stoga je odlučeno kao u toč. II. izreke presude.

Budući je tužbeno traženje zbog otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom trebalo postaviti na utvrđenje postojanje osporene tražbine tužitelja u iznosu od 204.846,83 kuna kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, kako je tužitelj i postupio u podnesku istoga zaprimljenim u ovom sudu 26. rujna 2013. godine (l.s. 104-105), to je platni nalog iz Rješenja javnog bilježnika Duška Sudar iz Zagreba, Frankopanska 2A, posl. br. Ovr-1107/10 od 26. travnja 2010. godine, trebalo ukinuti pa je sud na temelju čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08 i 57/11 - dalje: ZPP) odlučio kao u toč. I izreke rješenja.

Odluka o trošku postupka u odnosu na zahtjeve tužitelja i tuženika temelji se na čl. 154. st. 2 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 84/08, 57/11, 148/11 i 25/13, dalje u tekstu: ZPP) u smislu kojeg ako stranka djelomično uspije u parnici sud može s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da jedna stranka nadoknadi drugoj razmjerni dio troškova, te na čl. 155. st.1. ZPP-a u smislu kojega će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice, a tužitelju za radnje od otvaranja stečajnog postupka na ovamo. Stoga je sud, a sukladno određeno postavljenom zahtjevu tužitelja (l.s. 158) i tuženika (l.s. 70 i 162) za naknadom troškova ovoga postupka, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09, dalje u tekstu: OT-a), te vrijednosti predmeta spora u iznosu od 204.846,83 kuna priznao osnovanim slijedeći trošak;

Trošak tužitelja;

- za zastupanje na ročištu od 30. rujna 2016. godine (l.s. 115-116) na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima visini od 125 bodova (Tbr. 9. Toč.1. OT-a) što iznosi 1.250,00 kuna što uvećano za 25% PDV-a iznosi 1.562,50 kuna, dok se za razliku više zatraženih 2.500,00 kuna (937,50 kuna) tužitelj odbija kao neosnovan,
- za zastupanje na ročištu od 3. travnja 2017. godine (l.s. 140-141) na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima visini od 125 bodova (Tbr. 9. Toč.1. OT-a) što iznosi 1.250,00 kuna što uvećano za 25% PDV-a iznosi 1.562,50 kuna, dok se za razliku više zatraženih 2.500,00 kuna (937,50 kuna) tužitelj odbija kao neosnovan,
- za zastupanje na ročištu od 8. svibnja 2017. godine na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari u visini od 250 bodova (Tbr. 9. Toč.1. OT-a) što iznosi 2.500,00 kuna što uvećano za 25% PDV-a iznosi 3.125,00 kuna,
- za podnesak od 21. rujna 2016. godine (l.s. 104-105) u iznosu od 50 bodova odnosno 500,00 kuna (Tbr. 8. toč. 3. OT) što uvećano za 25% PDV-a iznosi 625,00 kuna dok se za razliku više zatraženih 3.125,00 kuna (2.500,00 kuna) tužitelj odbija kao neosnovan,
- za podnesak od 12. listopada 2016. godine (l.s. 110) u iznosu od 50 bodova odnosno 500,00 kuna (Tbr. 8. toč. 3. OT) što uvećano za 25% PDV-a iznosi 625,00 kuna dok se za

razliku više zatraženih 3.125,00 kuna (2.500,00 kuna) tužitelj odbija kao neosnovan, što iznosi sveukupno 9.375,00 kuna.

Dakle sveukupno priznati trošak tužitelja iznosi 9.375,00 kuna.

Međutim, tužitelj je u predmetnom postupku ostvario uspjeh u omjeru od 73,15% (149.850,26 kuna) u odnosu na vrijednost predmeta spora (vps 204.846,83 kuna) pa su mu troškovi ovog postupka u odnosu na one koje je sud našao osnovanima (9.375,00 kuna) mogli biti priznati samo u jednakom omjeru od 73,15 % što iznosi 6.857,81 kuna.

Trošak tuženika;

- za zastupanje tuženika po punomoćniku i to za ročišta od 08. ožujka 2011. godine, 03. svibnja 2011. godine i 08. srpnja 2011. godine za svako po 250 (Tar. br. 9. st. 1. OT) uvećano za 23% PDV ili ukupno 9.225,00 kuna, uvećano za sudsku pristojbu na prigovor (Tar. br. 1. st. 3. Zakona o sudskim pristojbama - NN br. 26/03 - dalje: ZSP) u iznosu od 2.701,00 kuna,
- za podnesak od 30. travnja 2016. godine (l.s. 119-120) u iznosu od 50 bodova odnosno 500,00 kuna (Tbr. 8. toč. 3. OT) (nije zatražen PDV) dok se za razliku više zatraženih 2.500,00 kuna (2.000,00 kuna) tuženik odbija kao neosnovan,
- za podnesak od 26. rujna 2016. godine (l.s. 153-155) u iznosu od 50 bodova odnosno 500,00 kuna (Tbr. 8. toč. 3. OT) (nije zatražen PDV) dok se za razliku više zatraženih 2.500,00 kuna (2.000,00 kuna) tuženik odbija kao neosnovan, te za sastav žalbe u iznosu od 3.843,75 kn budući je ista bila osnovana što iznosi sveukupno 16.769,75 kuna.

Dakle sveukupno priznati trošak tuženika iznosi 16.769,75 kuna.

Međutim, tuženik je ostvario uspjeh u omjeru od 26,85% (54.996,57 kuna) u odnosu na vrijednost predmeta spora (vps 204.846,83 kuna) pa su troškovi tuženika u ovom postupku u odnosu na one koje je sud našao osnovanima (16.769,75 kuna) mogli biti priznati samo u jednakom omjeru od 26,85 % što iznosi 4.502,67 kuna.

Nakon što se prebije priznati parnični trošak tužitelja i tuženika proizlazi da je tuženik dužan tužitelju po navedenom osnovu isplatiti iznos od 2.355,14 kuna.

Zbog svega navedenog, a na temelju spomenutih propisa, odlučeno je kao u točki II. izreke rješenja.

U Dubrovniku, 12. lipnja 2017. godine

Sudac:

Anka Muhoberac, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se izjavljuje Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, putem ovog suda, u tri istovjetna primjerka, u roku 8 dana od dana objave presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, a ukoliko nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude od dana primitka prijepisa presude, pozivom na gornji poslovni broj spisa.

DN-a:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika